

SØREN HANSEN TINGLER.

Fra hans sønnesøn, Propr. Niels Hansen Tingleff, Sønderholm, foreligger følgende træk om hans bedstefader:

Sønderholm, 7. Marts 1910.

»Om min bedstefader, Søren Hansen Tingleff (født i Vonsild på det nuværende Sønderholm d. 17. april 1767 og død sst. d. 20. marts 1840) ved jeg kun, hvad min fader har fortalt mig, da han var død, inden jeg blev født.

Han skal have været en høj, mager, meget flittig mand, der vedblev daglig at arbejde sammen med Gårdens folk til han var over 70 år. Min fader, der den gang var hjemme og deltog i arbejdet, har fortalt, at når de slog græs, måtte de på ingen måde slå hurtigere, end at den gamle kunde følge med, - min fader gjorde opmærksom på, at han jo på den måde sinkede folkene og bad ham lade være med det for en gammel mand så strænge arbejde, men det nyttede ikke.

Den gang havde de forskellige gårde Lov til selv at brænde brændevin, hvad der jo gav let adgang til dette, og følgen deraf var ofte, at folk blev forfaldne; min bedstefader var imidlertid en mand, der ikke satte pris på spiritus, og han nød det kun meget sjældent. Min fader fortalte et træk fra en gang, han havde været med sin fader i nabosognet Seest, og købt nogle stude hos en mand der. Handlen blev først rigtig afsluttet, da de steg til vogns for at køre hjem igen, men så trådte konen til, - hun havde med Interesse fulgt handlen og vilde absolut have min bedstefader med ind for at drikke lidkøb, hvad han dog længe undslog sig for. På konens vedholdende opfordring svarede han til sidst: ja lad mig så skille dig af med den punch, men så udbrød konen: nej, nu skulde du få en skam, »a hår hverken brændevin eller rum,« og så fik de endelig lov til at komme op i vognen.

Søren Tingleff var efter datidens begreb en velhavende mand, jeg har hørt fader fortælle om, hvorledes han havde sine penge stablede i tutter (seddelpenge kendtes så godt som ikke) og hengemt i et gammelt Egechatol, der foruden mange egetræskister og skabe endnu findes på Sønderholm.«